

ŠEMBILJINE BUKVE

SLOVENSKI LJUDSKI ROKOPIS • PRIREDIL NIKO KURET • ILUSTR. SLAVKO PENGOV

Peto znamenje bo:

Ko se bo v Evropi povzdignil mož,¹⁶ ki ne bo iz nobene kraljeve rodovine, se bodo po Evropi čudne reči godile. On se bo polastil dežele nekega kraljestva brez kraljeve krone. Ob času njegovega vladanja bo v mnogih deželah velika revščina nastala in veliko prelivanje krvi se bo godilo in veliko dežel bo k nič prišlo. In ta mož se bo tudi veličastva Mesijevega polastil in potem se bo z rimskim cesarjem hudo vojskoval in mu bo krona miru prav prišla. Pozneje se bo polastil tudi veliko deželá, katere mu bodo morale tlako opravljati in mu plačevati. Zakaj njega bodo preroki napovedovali, da bo kazen in šiba božja. Zaradi svoje prevzetnosti pa bo moral vse, kar mu bo božja roka dala k dobremu, zapustiti in izgubiti. Pod njegovim vladanjem bo taka zmotnjava med ljudstvom nastala in grozovito mučenje in stok, da ga od

začetka sveta še takega ni bilo slišati. Tisti čas se bo po več deželah slišalo govoriti v vseh jezikih. Marsikateri otrok bo takrat od staršev šel po svetu in se bo vrnil z znanjem mnogoterih jezikov. In mnogo jih bo po svetu šlo in bodo tam konec storili, da ne bodo svojih staršev in prijateljev več videli. Velike vojske bodo med ljudstvi vstale in vojskino orožje bo veliko in na prečudne načine napravljeno, tako da povedati ni mogoče. Jaz ti želim, o kralj, da bi to videl. Zakaj železni možje bodo vstali kot gore. Jaz si to ne želim videti, ker me groza spreleti, če se le spomnim na vse. Grozovito se bo človeška kri prelivala. Tisti čas bodo hoteli sodniki svéti biti in še več kakor svetniki vedeti. Ko bi ti, o Salomon, tisti čas živel, ne bi s svojo modrostjo ničesar opravil. Zakaj poredni in iznajdljivi, pa ne modri možje bodo ljudstvo vladali. Sami bodo lažniki in bodo o pravičnosti govorili, pravičnost pa bodo samo na jeziku imeli. Če bo hotel kdo s kom drugim kreg o kakšni pravični reči imeti in bo pravične sodbe iskal, bo moral sodniku pol,

¹⁶ Vprašujemo se, kdo bi naj bil ta mož. Če odkrijemo na njem poteze Napoleona Bonaparta in ne verujemo »prerokovanju«, potem se nam nastanek rokopaša pomakne vsaj v prvo polovico 19. stoletja! Motijo nas samo »železni možje«, ki se pozneje s tem v zvezi navajajo. — Ali pa je Šembilja gledala sto let naprejt...

vse, pa še več dati, pa tudi še več takih sodnikov poiskati. Kdor bo reven, ne bo nobene pravice našel pri njih. Takih mož se bo več nabralo pri sodnijah in bodo veljavni, ker bodo ljudstvu o pravici govorili, sami bodo pa zgrabljivi volkovi, grdi lakomniki in skupuhi.

Tisti mogočni mož, o katerem sem prej govorila, bo velik zato, ker se bo v mnogih deželah veliko nereda zgodilo. On bo tudi pazil, da bi samo en cesar bil na svetu kakor je en sam Bog v nebesih. In zdaj, glej, vzdigne Bog svojo mogočno roko in tisti mož na mah pade z visokosti svoje slave.

V tem času bo tudi veliko lakomnih duhovnov. Ako bo kateri kaj pri ljudeh videl, bo hotel od njih imeti. Ničesar ne bodo hoteli več ljudem zastonj narediti, še očenaša ne zmoliti. Bodo lakomnost uganjali, posvetno imetje kupovali, bodo neusmiljeni in krivični v svojem stanu, bodo prevzetni in ošabni, eni bodo ljubezen v ženskem spolu iskali. Ko bo ljudstvo videlo, da duhovniki po volji božji in po zapovedih ne žive, in da je gospodstva do njega neusmiljena, da sodniki po pravici in po svoji oblasti ne sodijo, bo od Boga in Njegovih zapovedi odstopilo in bo strašne hudobije počenjalo, da bo jezo božjo in maščevanje nase vleklo. Bog bo njih um otemnil, da ne bodo mogli drug drugega razumeti in bodo iz enega dela dežele, s Poljskega, dva pota naredili. In več takih zmešnjav se bo zgodilo kakor ob babilonskem zidanju. Ob tem času pride tudi štetje in zaznavanje ljudstva, koliko je ljudi na tem ali onem svetu, česar v tvojem času, o kralj, ni in tudi ne bo. V tem času bo tudi velika in grozna vojska vstala, katera bo dolgo trpela. In v tej vojski bo veliko ljudstva od sončnega vzhoda in tudi zahoda skupaj prišlo in bo grozno veliko in strašno prelivanje krvi in bo veliko ljudi k nič šlo. Večerne dežele bodo med njimi veliko trpele, bolj kakor jutrnje, zakaj dlje časa bodo od vojská na vodi in na suhem trpele in bodo od vseh strani s hudimi urami obstavljene. In bo grozno veliko ljudi v tej vojski pomorjenih.

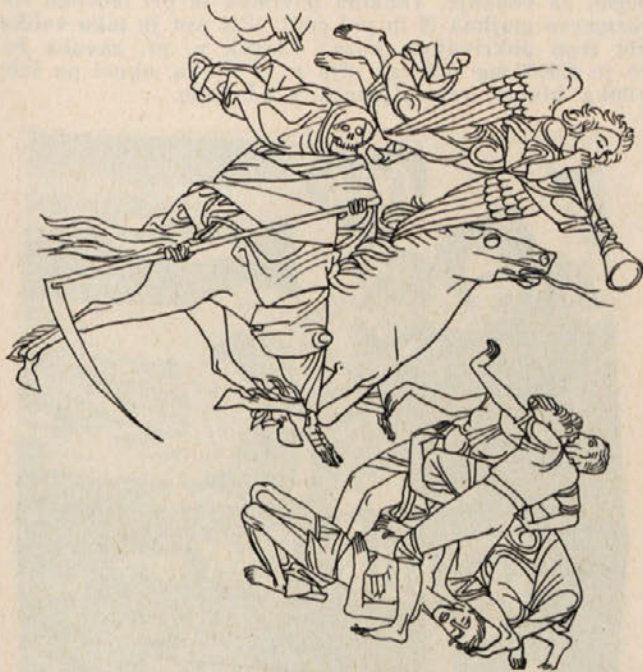
In tedaj bo neki mogočni kralj svojo hčer za dar prinesel,¹⁷ da bi tej grozni vojski konec storil. Pa to bo vse zaman, zakaj vojska bo na enem kraju prenehala in se bo na drugem kraju še huje vnela, tako da se bo na treh delih sveta hkrati vojska peljala. Bog bo pa to samo zato dopustil, da bo kraljem pamet otemnela in bodo potem v nezadovoljnosti živeli. To bo zavoljo grozних pregreh, zavoljo prelamljanja zakonske čistosti, zavoljo prevelike obrti, zavoljo sodomskega greha, ki se bo med ljudstvom delal, in zavoljo tega, ker bo ljudstvo od prave vere odstopilo in zmotljivo vero sprejelo. Ob tem času ne bodo eden drugega poznali. Nihče se po obleki¹⁸ ne bo razločil, iz katere dežele je, ker bodo vsi prečudno opravljeni in bodo na svetu prečudne, od hudiča iznajdene mode nastale. Opravljali se bodo tako v vsakem stanu, pri velikih kakor pri malih, tako da se bo vsak za deželana mislil. Vsak bo hotel deželan in predpostavljanim enak biti. Predpostavljeni in oblastniki bodo za to vedeli, pa ne bo nobeden pazil, bi to zatrl, ker bodo sami vzrok vsega. Najbolj gorje vam, ki boste v hudičevi modi opravljeni: kakor vas bo hudič na telesu oblekel, tako vas bo tudi na duši! Gorje vam tisti čas, zakaj pod vašimi oblekami se bodo pregrehe in hudobije godile. Mene je groza, oh, strah me sprehaja po vseh udih, ko se na grešno življenje tega ljudstva spomnim: kakor meso stopa od kosti, tako popolnoma bo ljudstvo odstopilo od Boga in njegovih zapovedi.

¹⁷ Razlage za to ne najdem.

¹⁸ Stavki o obleki presenečajo po svoji aktualnosti!

Ko bo Bog vsa ta pregrešna dela videl in Ga bo Njegovo ljudstvo tako razžalilo, tega ne bo mogel več trpeti. Ko bo mera pregreh polna, bo poslal svojega angela izpred svojega trona s trobento, ki se bo strašno in grozno kakor levov glas glasila. Nato se bo strašna kuga začela, katera bo pobrala in usmrtila tretji del ljudstva, tako da bo ljudstvo k nič šlo. Nato bo šele tista strašna vojska prenehala in bo nebeška zadovoljnost svoje dobrote čez zemljo razposlala. Tisti ljudje, ki

bodo tistikrat pri življenju ostali, bodo žalostni na kazen božjo pogledali in jim bo žalost in bridkost prišla in se bodo spokorili in bodo vpraševali, kaj hočejo vérovati in storiti, da bi tudi čez nje kazen ne prišla. Popred pa ko bo sodni dan prišel, se bodo zopet spremenili in bodo brez Boga. Te druge reči bodo bolj čudne kakor prve, ker bo na svetu tako škodljiva grešnost kakor je bila v Sodomi in Gomori. Vsi grehi se bodo doprinašali, kar jih je na svetu, tako da bo Bog nad nečisto zalego hudobnega Antikrista za pokončanje tega sveta svoje izvoljence iz paradiza na zemljo poslal. Le-ti bodo ljudi k pravi veri napeljali, poučili in ko se bodo ljudje k pravemu Bogu obrnili, pride čas za poslednji dan in dan strahu in groze vseh reči. Ob tej prestrašni grozi bodo ljudje iz vode, iz zemlje in ognja, tudi iz globočine morja in tudi tisti, ki so jih bili morskimi somi požrli, od mrtvih vstali in vsak bo svoje plačilo prejel za kazen, kar je v svojem življenju zaslužil. Bog pravični bo to sodbo vodil po svoji pravičnosti.

Nato vpraša Salomon: »Ali bo poslednji dan za ljudi tako grozoviten in strahoviten?«

Šembilja odgovori: »Oh, strahoviten in grozen bo za tiste, ki bodo zadolženi z grehi prišli k sodbi. Moje zadnje voščilo bi bilo pa, da bi jaz tebi, o kralj, in vsemu svetu lažnik ostati mogla, kakor da bi se takó zgodilo kot je meni v mojem srcu dana vednost in od božje modrosti napolnjena umnost. Gorje njim, ki hodijo po napačnih potih, zakaj po svojih delih bodo plačilo dobili in njih zaslužek bo strašen in grozoviten. — Zdaj pa mene moja ura, ura mojega Duha opominja in mi ne dá več, da bi dlje s teboj, o kralj, govorila. Zato lahko noč!«

In tako je končala Šembilja svoje govorenje drugi dan in odšla od Salomona v svoje stanovanje. Ko je odšla, je dal Salomon do besede vse popisati in shraniti.

Tretji dan

Ko je Šembilja tretji dan k Salomonu prišla in sta začela spet govoriti o prihodnjih rečeh, je rekla Šem-

bilja: »O kralj, pokliči svoje pisarje, da bodo popisali moje govorenje o poslednjih rečeh. In te bukve naj se shranijo do konca sveta, ker jih bo veliko, ki jih bodo pregledovali, če bi se kakšna laž v njih našla ali videti mogla. Jaz pa pravim, da je ni: gotovo se bo po teh besedah zgodilo, kar ti bom jaz, o kralj, o prihodnjih rečeh povedala.«

Zdaj ukaže Salomon svojim pisarjem pisati, ko je sonce ravno vzhajalo. In Salomon in Šembilja se usedeta sončnemu zahodu nasproti. Šembiljin obraz se razsvetli in se sveti kakor ogenj in kakor svitlo sonce. Salomon se prestraši in ji reče: »Povej, o kraljica, kaj hoče to pomeniti, da je tvoj obraz soncu enak? Žalost in groza me je, če te pogledam.«

Šembilja mu odgovori: »O kralj, veliko reči sem ti razodela in veliko ti jih hočem še razodeti, zakaj Duh Gospodov je v meni znamenje prinesel, da bom morala tebi vse naznaniti, kar se bo na tem svetu zgodilo, in sicer čez ljudstva, čez kralje, čez moči, čez dežele, čez vojske in čez človeške grehe, posebno čez ljudi, ki jih še na svetu ni, ampak bodo prišli in bodo mogočno na zemlji vladali kakor levi. Proti četrtemu stoletju po smrti Mesijevi se bodo dali spoznati, ker bo vsak čas svojega človeka posebej izkazal. Jaz bom zdaj o takih ljudeh govorila, katerih zdaj na zemlji ni, prišli pa bodo. Ko bi se mojih besed držali, bi mnogo kazni od sebe odvrnili. In bo jih veliko, kateri bodo moje prerokovanje za špotljivo gledali in to pisanje zaničevali. Gorje bo njim na sodni dan, ker bom jaz tudi pri sodbi stala in jih sramotila. In ti ljudje bodo nejeverni, ker ne bodo moje prerokbe verovali. Bo se pa gotovo izpolnila. Potlej bodo šele videli, da se vse od besede do besede izpolnjuje, in bodo klicali: Salomon in Mihalda, sabska kraljica, sta spregovorila! Ko bi se bili hoteli naši predniki po njima ravnati, da bi ne bile te nadloge na nas prišle, ki jih je Bog poslal!«

In potem Šembilja dalje govori in pravi: »Gospod Bog je tebe, o kralj, z modrostjo napolnil, tako da ne pred teboj in ne za teboj nobenega ne bo dal in ni dal, da bi tebi enak bil. Le razštej cesarje in kraljestva na vsem svetu, koliko jih je skupaj, in izračunaj: 9 cesarjev in 56 kraljev. In poglej še, koliko jih bo na zemlji, kateri bodo nove dežele imeli. Vedi pa, ko se bo 1000 let po Kristusovem rojstvu h koncu bližalo, se bodo ljudje tako namnožili, da eden zavoljo drugega živeti ne bo mogel. In zavoljo tega se bodo morali ločiti eden od drugega in oditi in si novo prebivališče iskati, v katerem še nikogar ni bilo. In šli bodo po gozdovih, v katerih še nobeden ni bil od vesoljnega potopa, in tudi v take kraje sveta, v katerih še nobeden ni prebival, odkar svet stoji. Ako pa bodo ljudje dober svet našli, kjer bodo mogli prebivati in se na njem preživljati, bodo na njem polje napravili in žito sejali. Po deset do dvanajst ljudi bo tako združenih, pa se bodo zmeraj bolj množili, tako da bodo močni postali in si bodo potem kralja izvolili. In le-temu bodo dali ime teh dežel in dežele bodo prečudna imena imele in število teh kraljestev se bo zmeraj bolj in bolj množilo, tako dolgo, da jih bo zadosti, kakor sem ti popred povedala: 9 cesarjev in 56 kraljev. Med temi deželami bo eno kraljestvo najbolj imenitno in častljivo, namreč Pemsko, in bo na kruhu bogato, ker mu ne bo ne na dolgosti ne na širokosti enakega. Dovolj bo imelo vina in hmelja. Ta dežela bo tudi zato imenitna, ker bo tam veliko duhovščine, ki bodo imeli svoje kraje za molitev in bodo po pravici vredni, učenci Kristusovi imenovani biti. Ta dežela bo od začetka dobre kralje imela, potem svete, pozneje pa nerodne in poredne. Ljudstvo bo v tej deželi veliko mest in vasi sezidalo in v njej bo neko grozno veliko in lepo mesto, v katerem bo več kakor 40.000 ljudi in več kakor 4000 hiš, bo pa tudi velika hiša za duhovno prebivanje pripravljena. To mesto bo krona ali glava dežele, kjer bodo skozi več let kralji te dežele kraljevali. Pozneje pa bodo prevzetnosti in obrt v njem korenine pognale in njegovi prebivalci se bodo v pregrehah in malikovanju, v nečistosti, zapeljivosti, nevoščljivosti izučili, tako da bo zaradi njih pregreh prav tako kakor čez Sodomo in Gomoro jeza in kazen božja prišla, ko bodo ajdje prišli v njih deželo. (Dalje.)